

ชื่อวิทยานิพนธ์	: การศึกษาวิเคราะห์แนวคิดเรื่องความโลภในพุทธจริยศาสตร์เถรวาท
ผู้วิจัย	: พระครูปลัดประทุม อภิโย (ม่วงศรี)
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (ปรัชญา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
	: พระมหากฤษฎะตรุ โณป.ธ.๓., พธ.บ., พธ.ม.(ปรัชญา), Ph.D.(Phil.).
	: ดร.วีรชาติ นิยมอนงค์ป.ธ. ๖, พธ.บ.(เกียรตินิยมอันดับหนึ่ง),
	ศษ.บ., M.Phil., M.A., Ph.D.
	: ดร.กฤษณภูมิ สุขศรีเกษมบธ.บ., M.B.A., Ph.D.
วันสำเร็จการศึกษา	: ๑๑ มีนาคม ๒๕๕๘

บทคัดย่อ

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ พบว่าพฤติกรรมของบุคคลที่มีความโลภ เกิดการกระตุ้นเร้าจากความโลภที่เป็นกิเลสภายในจิตใจ โดยที่ความโลภ เป็นรากเหง้าของอกุศลที่ทำให้พฤติกรรมต่าง ๆ ซึ่งแสดงออกในทางทุจริตคือไม่พอใจในทรัพย์สินของตนเอง อันเป็นการละเมิดศีลธรรมจริยธรรมพฤติกรรมดังกล่าวนี้สะท้อนให้เห็นลักษณะของกิเลสประเภทความโลภได้ชัดเจนภายใต้วัตถุประสงค์ ๓ ประการคือ (๑) เพื่อศึกษาความโลภในแนวคิดจริยศาสตร์ประโยชน์นิยม (๒) เพื่อศึกษาความโลภในพุทธจริยศาสตร์เถรวาท (๓) เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความโลภในพุทธจริยศาสตร์เถรวาทการศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงเอกสาร

จากการศึกษาพบว่าความโลภในสังคมปัจจุบันแบ่งออกได้เป็น ๒ ลักษณะ ได้แก่ ความโลภเชิงวัตถุ เป็นอาการของจิตที่อยากได้สิ่งที่เป็นวัตถุกาม ความโลภทางสังคม เป็นสภาพที่บุคคลมีความต้องการเป็นคนมีชื่อเสียงทางสังคมมากขึ้น ถึงกับต้องแสวงหาในทางที่ผิดศีลธรรมด้วยการติดสินบนถึงกับต้องจ่ายเงินจำนวนมากเพื่อให้ได้มาซึ่งตำแหน่งที่ต้องการ

ความโลภในพุทธจริยศาสตร์เถรวาทความหมายของความโลภ คือ ความอยากได้มากเกินไป ความต้องการ หรือสถานะที่ทำให้จิตใจโหมบอยอยากได้ ในคัมภีร์พระไตรปิฎก และอรรถาฎีกามีข้อความว่า ความโลภ มีลักษณะเพ่งเล็งโน้มมน้าววัตถุลึงของผู้อื่นเข้ามาหาตน เพราะความโลภ

อยากได้ บุคคลจึงประพฤติศีลธรรม ความโลภ(โกรธ หลง) ทำให้จิตใจเศร้าหมอง เป็นรากเหง้าของอกุศลมูล มี ๓ ระดับ คือ อย่างละเอียด อย่างกลาง และอย่างหยาบ สาเหตุภายใน คือ อวิชชา ความไม่รู้และโมหะความหลง และมีสาเหตุภายนอก คือ สิ่งดึงดูด ได้แก่ รูป เสียง กลิ่น รส และ โสภณวัตถุที่มากกระทบ

วิเคราะห์ในทัศนะของพระพุทธศาสนาเถรวาทความโลภสามารถเกิดขึ้นได้กับ บุคคลทุกเพศทุกวัยซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ปัญหาที่เกิดจากความโลภนี้ สามารถแก้ไข และป้องกันได้โดยการนำหลักธรรมทางพระพุทธศาสนาเถรวาทมาปรับประยุกต์เป็นแนวทางในการปฏิบัติตามความเหมาะสมกับสภาพปัญหาแต่ละกรณี โดยการใช้ คำสอนต่างๆ ไม่ว่า จะเป็น ทาน ศีล ภาวนา การปลูกฝังจริยธรรม และคุณธรรม